

Πάρκο Τήλου

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

10 Μαΐου 2005

ΤΕΥΧΟΣ 12

ISSN: 1790-1413

Κωδικός: 7452

Πάρκο Τήλου
Εκδότης

Κ. Μεντζελόπουλος
Συντάκτης

Χρήστος Μυστιλιάδης
www.enlefkotv.com
Φωτογραφία

Πάρκο Τήλου
Λιβάδια
GR-85002 Τήλος

Τηλέφωνα:
22460-70880
22460-70883
69-78-77-12-75

Φαξ:
22460-70892

E-mail:
tilos-park@otenet.gr

Web:
www.Tilos-Park.org

Μια Νέα Παρέα με Πάθος για Ζωή!

Πόσοι από εσάς είχατε μια ιδέα, την οποία οι άλλοι κριτίκαραν σαν να ήταν μη ρεαλιστική και απλά ανεφάρμοστη; Φαντάζομαι ότι οι περισσότεροι από εσάς έχετε μοιραστεί αυτήν την εμπειρία κάποια στιγμή στην ζωή σας και έχετε πιθανότατα προσπαθήσει να το κουκουλώσετε στην μνήμη σας επειδή είναι λίγο δυσάρεστο να το σκέφτεστε. Αυτή η ιστορία, ελπίζω ότι, θα ενθαρρύνει τον καθένα από εσάς να συνεχίσει να προσπαθεί, αν πιστεύετε ότι η ιδέα σας αξίζει τον κόπο.

Στις 6 του Μάη του 2005, 100 κάτοικοι της Τήλου επιβιβάστηκαν σε ένα ταξίδι, η προετοιμασία του οποίου είχε ξεκινήσει μήνες πριν, με τίποτα παραπάνω από μία ιδέα. Η γέννηση της ιδέας βασίστηκε στον Ελληνικό πολιτισμό από την ερμηνεία της λέξης «παρέα». Η παρέα είναι μία ομάδα φίλων, οι οποίοι συναντιούνται τακτικά για να μοιραστούν τις εμπειρίες τους από την ζωή, τις φιλοσοφίες τους, τις αξίες και τις ιδέες τους. Η παρέα είναι στα αλήθεια ένα διέξοδο για την ανάπτυξη του ανθρώπινου πνεύματος, την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων και την εξερεύνηση ιδεών, που εμπλουτίζουν την ποιότητα της ζωής, που είναι τόσο σύντομη στον χρόνο. Στην Ελλάδα, η Παρέα είναι ένας κύκλος μεγάλης διάρκειας και η ανακύκλωση της ζωής συντηρείται από τους ανθρώπους που συμμετέχουν σε αυτή.

Αυτοί οι 100 νησιώτες ξεκίνησαν το ταξίδι τους με μόνο μια τέτοια ιδέα, της δημιουργίας μιας νέας Παρέας. Μήνες προετοιμασίας από τους Δήμους και τους Πολιτιστικούς Συλλόγους της Τήλου και του Αρμουταλάν στην Τουρκία, καθώς επίσης και του Οργανισμού του Πάρκου Τήλου μεσουράνησαν σε όσα ήλπιζαν όλοι ότι θα αποτελούσαν μια καινούρια αρχή. Το πλοίο της Τήλου, το «Sea-Star» άφησε πίσω του το λιμάνι της Τήλου, παίρνοντας μαζί του, όχι μόνο το ένα τρίτο του πληθυσμού του νησιού, αλλά και τα όνειρα και τις ελπίδες τους, για τη σύναψη νέων φίλων και το άνοιγμα νέων οριζώντων.

Ενώ καθόμουν στο ανώτερο κατάστρωμα του Sea-Star, έπιασα τον εαυτό μου τριγυρισμένο από τους συμπατριώτες μου που αντάλλασσαν σκέψεις σχετικά με το τι περίμεναν να βρουν στην Τουρκία και τις προσπάθειες τους να είναι όσο πιο δυνατό ρεαλιστικοί. Οι απόψεις αντικατόπτριζαν την ποικιλία των εμπειριών τους, των προσωπικοτήτων τους και του βαθμού της κρίσεως τους. Οι άνθρωποι της Τουρκίας και της Ελλάδας έχουν χωριστεί για χρόνια από ιστορικά γεγονότα και εθνικούς πολιτικούς σκοπούς. Οι διοργανωτές αυτού του ταξιδιού αντιμετώπισαν σημαντική κριτική στην πατρίδα τους από μερικούς, οι οποίοι πίστευαν ότι η φιλία μεταξύ των ανθρώπων της Ελλάδας και της Τουρκίας ήταν μια ουτοπία βασισμένη σε καλές προθέσεις. Εν αγνοία μας την ώρα της συζήτησής μας στο πλοίο, το ταξίδι αυτό είχε προορισμό να μας αποδείξει ότι σκεφτόμασταν σωστά και οι κριτές μας λάθος, ενώ οι κάτοικοι του Αρμουταλάν άρχιζαν να συρρέουν στο λιμάνι τους για να μας υποδεχτούν με προσδοκία όσο και με τις ανοιχτές τους καρδιές, που χτυπούν κατά μήκος των κυμάτων του Αιγαίου τόσο κοντά στις ακτές του νησιού μας.

Ο Συντάκτης μας μαζί με τους Δημάρχους της Τήλου και του Αρμουταλάν

Επίσκεψη στην Κνίδο

Ο Έλληνας ποιητής, βραβευμένος με το βραβείο Νόμπελ, Οδυσσέας Ελύτης περιέγραψε το Αιγαίο ως « Έρωτα» στο ποίημα του «Αιγαίο» που έγραψε το 1940, από το έργο του με τίτλο «Προσανατολισμός». Πάντα έβλεπα το Αιγαίο ως την θάλασσα που μας ενώνει. Ένας παντοτινός ρυθμός κυμάτων και ρευμάτων, οι οποίοι συντηρούν και μεταφέρουν τους ανθρώπους μέσω της αιωνιότητας στους επιλεγμένους προορισμούς τους της έμφυτης ευγένειας ή του παραλογισμού τους. Και το πιο σημαντικό, νερά που γιατρεύουν τις πληγές μας και εξαγνίζουν τα λάθη του παρελθόντος, παρέχοντας μας τις ευκαιρίες για νέα ξεκινήματα. Το Αιγαίο μπορεί να είναι σχεδόν οτιδήποτε θέλει ο άνθρωπος να είναι.

Ενώ το Sea Star έμπαινε στη στενή γραμμή του Κόλπου του Μαρμαρίς, η ομορφιά της Τούρκικης Αιγαιοπελαγίτικης ακτογραμμής μας φανερώθηκε, με εκπληκτικούς βραχώδεις σχηματισμούς να αναδεικνύονται μέσα από ένα πυκνό πευκώδες δάσος. Μπαίνοντας στον κόλπο που αναπτύσσεται και ανοίγεται προς την γη, οι τέσσερις πόλεις που αποτελούν το Μαρμαρίς έγιναν ορατές. Τα κατάρτια από τρεις χιλιάδες ιστιοφόρα προστατευμένα στις εγκαταστάσεις του σύγχρονου λιμανιού του Μαρμαρίς, εμφανίστηκαν να κυματίζουν προς το μέρος μας, στην ελαφριά απογευματινή αύρα. Όπως κοιτάξα τριγύρω το πλοίο, όλα τα 100 ζεύγη ματιών μέσα στο Sea Star ήταν προσηλωμένα με αγωνία έξω από τα παράθυρα του πλοίου, προσπαθώντας να αιχμαλωτίσουν την περιβάλλουσα σκηνή.

Μας υποδέχτηκαν θερμά στο λιμάνι ο Κος Muhammet Unlu, Δήμαρχος του Αρμουταλάν, η σύζυγος του, Sennar Unlu, Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου του Αρμουταλάν, ο Zeki Danisman, μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Gulay Avsar, βοηθός του Δημάρχου, η Melika Turgut, Υπεύθυνη του τμήματος των Δημοσίων Σχέσεων, και πολλά άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και αξιωματούχοι. Ανταλλάχθηκαν χαιρετισμοί, έγιναν οι συστάσεις και βρεθήκαμε σύντομα να αναπαυόμαστε άνετα σε λεωφορεία, περιμένοντας να μας πάνε σε τρία διαφορετικά ξενοδοχεία του Αρμουταλάν, λόγω του μεγάλου μεγέθους των επισκεπτών, που ξεπέρασε κάθε προσδοκία.

Αν και το απογευματινό ραντεβού μας με τους οικοδεσπότες μας ήταν προγραμματισμένο για τις 20:30, βρέθηκα στον κήπο του ξενοδοχείου μισή ώρα νωρίτερα, όπου συνάντησα τον κηπουρό να ποτίζει τα πανέμορφα τριαντάφυλλα, τις μπανανιές, τους φοίνικες και άλλα εξωτικά δέντρα. Μιλούσε μόνο τούρκικα, και μετανιώνω που πρέπει να παραδεχτώ ότι δεν έχω ακόμα μάθει ούτε καν τα βασικά από την γειτονική γλώσσα, αλλά το εκφραστικό του πρόσωπο ήταν τόσο δελεαστικό, ώστε αρχίσαμε να ανταλλάσσουμε παντομίμες και εντυπώσεις για την ομορφιά των φυτών και των λουλουδιών, που βρίσκονταν τριγύρω μας. Γέλασε δυνατά όταν συνειδητοποίησε ότι του έλεγα πόσα κέφια πρέπει να είχε ο Θεός, όταν σχεδίαζε την φύση με χρώμα, σχήμα και άρωμα. Αυτό το χωρίς αναστολές γέλιο και το συνοδευόμενο χαμόγελο, μου προσέφερε το πιο ζεστό καλωσόρισμα που θα μπορούσα να φανταστώ κατά τη διάρκεια του πρώτου ταξιδιού μου στην Τουρκία. Αμέσως μου έκοψε ένα πανέμορφο τριαντάφυλλο για να μου προσφέρει, αλλά το οποίο συμφωνήσαμε από κοινού ότι έπρεπε να προσφερθεί στην αξιαγάπητη σύζυγο του γιατρού Enrico Cavina, μόνιμο κάτοικο της Τήλου εδώ και πολύ καιρό, η οποία μόλις είχε εμφανιστεί στον κήπο.

Στο πρώτο μας βράδυ, ο Δήμαρχος του Αρμουταλάν, η σύζυγος του και το προσωπικό του Δημαρχείου της πόλης του Αρμουταλάν μας συνόδεψαν στο δείπνο σε ένα παραθαλάσσιο εστιατόριο, μια γλυκιά βραδιά κάτω από έναν θόλο αστεριών με τον ήχο των κυμάτων να σπάνε απαλά στην ακτογραμμή. Μια υπέροχη βραδιά μόλις ξεκινούσε, αφιερωμένη στο μεγαλύτερο μέρος της στην

ανεκτίμητη και ακούραστη μεταφραστική βοήθεια του Seltsuk Tsiak, από το Τουρκικό Προξενείο στην Ρόδο. Όλοι απόλαυσαν και εκτίμησαν το πλουσιοπάροχο γεύμα που ήταν κανονισμένο, με γεμιστό κατσίκι, τζατζίκι, ιμάμ-μπαϊλντί, Τούρκικο κρασί και άλλες τοπικές λιχουδιές, αλλά το πιο βασικό, όλοι χαμογελούσαν, γελούσαν και χόρευαν μεταξύ τους, σαν να εξαφανίστηκαν ξαφνικά αιώνες ιστορίας, στην ουρά μιας αύρας του ωκεανού. Για όποιον μπορούσε να αισθανθεί την έκρηξη της ενέργειας και την καλή διάθεση των ανθρώπων στην συγκέντρωση μας, αυτή η σκηνή ήταν κάτι περισσότερο από ένα απλό στιγμιότυπο γελαστών προσώπων, επηρεασμένων από την έξαψη του χορού και την ζεστασιά του γευστικού κρασιού. Αυτοί οι άνθρωποι που αντιμετώπισαν τσουχτερές κριτικές από τους γείτονες τους πριν από το ταξίδι, ανταμείφθηκαν με ανέμελες συζητήσεις και προκλήσεις σε χορό, μέχρι τις πρωινές ώρες, σαν να γνωρίζονταν από χρόνια. Βρήκα μια ήσυχη στιγμή για τον εαυτό μου, όταν προσήλωσα το βλέμμα μου σε όλους τους, με τα κουρασμένα αλλά ικανοποιημένα μεσήλικα μάτια μου, και ευχήθηκα εκείνη την τόσο ιδιαίτερη στιγμή, να μπορούσαν όλοι οι Τούρκοι και οι Έλληνες να ήταν εκεί να μας δουν και να νιώσουν όσα αισθανόμασταν. Πίσω στο ξενοδοχείο, ένα αίσθημα ανακούφισης μας σκέπασε, με τον ύπνο μας σαν να διαλύθηκε ένα σκούρο σύννεφο από την ιστορία και το φως ενός καινούριου αύριο να μπήκε στις ζωές μας. Πήγαμε για ύπνο με την συνειδητοποίηση ότι, αν και δεν είμαστε ως άτομα υπεύθυνοι για το θλιβερό παρελθόν μας, είμαστε πάνω από το βέβαιο ατομικά και συνολικά υπεύθυνοι για το μέλλον μας, το οποίο μπορεί να είναι όσο λαμπρό επιθυμούμε όλοι εμείς να το κάνουμε.

Το επόμενο πρωί οι οικοδεσπότες μας, μας συνόδεψαν στο Icmeler για πρωινό στο εστιατόριο Asparan, χτισμένο στο κέντρο μεγάλων σιταρένιων κτημάτων στην άκρη ενός αχανούς πευκοδάσους. Το ορεκτικό στόλισμα των πιάτων του πρωινού, απλόχερα φτιαγμένα πριν από εμάς περιλάμβαναν δυνατό τσάι, υπέροχες χειροποίητες πίτες ψωμιού, πλούσια αρωματικό χωριάτικο βούτυρο, μια ποικιλία γευστικών τυριών που περιλάμβαναν ένα μαλακό κατσικίσιο τυρί που έλιωνε στο στόμα, φρέσκα αυγά και τέλος, κάτι που όλοι αποφασίσαμε να αποκαλούμε ελληνο-τούρκικο καφέ. Αυτή η συνάντηση συμφώνησε ότι με την πρώτη ευκαιρία οι ομάδες εργασίας και των δύο αποστολών θα κάνουν μια σοβαρή συνάντηση και να εξετάσουν από κοινού ιδέες για κοινή κοινωνικό-οικονομική συνεργασία, για την οποία και οι δύο αποστολές είχαν εργαστεί να προετοιμάσουν προκαταβολικά.

Είναι σημαντικό να δώσουμε έμφαση στο γεγονός ότι το κύριο κίνητρο αυτής της επίσημης επίσκεψης στην Τουρκία, υπό την υποστήριξη του Δήμου του Αρμουταλάν, με έξοδα δικά του σαν οικοδεσπότης της ελληνικής αποστολής εργασίας, αποδίδεται στην δημιουργία του Προγράμματος INTERREG III της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που χρηματοδοτεί εγκεκριμένα σχέδια συνεργασίας ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελλάδα για την πολιτιστική προώθηση και την προστασία του περιβάλλοντος. Έτσι, όταν αυτή η αξιολογη ευκαιρία προσφέρθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλους τους ενδιαφερόμενους Ελληνικούς και Τούρκικους Οργανισμούς να αναπτύξουν από κοινού μια σοβαρή πρόταση και να υποβάλλουν μια αίτηση για χρηματοδότηση, έγινε εμφανές στις αποστολές εργασίας μας ότι είχαμε πολύ σκληρή δουλειά μπροστά μας για να προσπαθήσουμε να πετύχουμε σε μια ιδέα που αξίζει πολύ τον κόπο.

Ο βασικός σκοπός της επίσκεψης αυτής επιτρέποντας στην Τούρκικη και την Ελληνική αποστολή να συναντηθούν, συγχρόνως με την παροχή μιας ανοιχτής πρόσκλησης στους υπόλοιπους νησιώτες της Τήλου να πληρώσουν για το ταξίδι τους στην Τουρκία, είχε δύο πτυχές : (1) να ερευνήσουμε αν είναι εφικτή μια από κοινού συνεργασία για την επιτυχή υλοποίηση του Προγράμματος INTERREG III, αν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και (2) να ερευνήσουμε τον βαθμό του αληθινού ενθουσιασμού των κατοίκων της Τήλου για ένα

Τουρκικό-Ελληνικό σχέδιο, επειδή η υποστήριξη της τοπικής κοινωνίας είναι ζωτικής σημασίας. Προφανής ένδειξη του πρώτου φάνηκε από την ποιότητα των σχέσεων που αναπτύχθηκαν τόσο γρήγορα, την πρόοδο που έγινε κατά την διάρκεια των συζητήσεων εργασίας, και από την εύκολη συμβατότητα των προτεινόμενων εταίρων. Ένδειξη του δεύτερου έγινε πειστικά φανερό όταν το ένα τρίτο των μόνιμων κατοίκων της Τήλου ξόδεψαν τον χρόνο των διακοπών τους και των χρημάτων της οικογενείας τους για να κάνουν αυτό το ταξίδι, και τέτοια αγαθά δεν διαθέτονται σε αμφισβητούμενες εκδρομές αμφιβόλου αποτελέσματος.

Οι συζητήσεις εργασίας συνεχίστηκαν ενώ ο γιατρός και Δήμαρχος της Τήλου, Αναστάσιος Αλιφέρης, εκδήλωσε το ενδιαφέρον να επισκεφτεί την αρχαιολογική τοποθεσία της Κνίδου και ο Δήμαρχος Unlu κανόνισε με ευχαρίστηση για δύο μίνι-βάν να μας πάνε σε ένα τρίωρο ταξίδι σε αυτήν την Ελληνιστική πόλη των αρχαίων χρόνων. Συνοδευόμασταν από μία ομάδα δημοσιογράφων που έδειξε αληθινή αφοσίωση και εγκαρτέρηση στην κάλυψη σημαντικών λεπτολογιών καθώς επίσης και σημαντικά θέματα της επίσκεψης αυτής, περιλαμβάνοντας τους: Χρήστο Μυστιλιάδη του Ρόδος TV4 και της εφημερίδας Πρόδος , Selda Ercetin Cagdas Marmaris, Ismail Lickan, και τον Endor Turkkan. Η εκδρομή μας οδήγησε μέσα από ένα Εθνικό Πάρκο, με χαρακτηριστικό του ένα πανέμορφο πευκώδες δάσος, υγρότοπους, αμμόλοφους με θίνες και τέλος, ένα φυσικό περιβάλλον που θύμιζε την Τήλο. Ο Δήμαρχος της πόλης Datca κανόνισε με ευγένεια, έναν ντόπιο ξεναγό για να μας δείξει την Κνίδα, η οποία περιγραφόταν από τον Στράβωνα ως « η πόλη χτισμένη για την πιο όμορφη των Θεών, την Αφροδίτη, στην πιο όμορφη χερσόνησο». Γνωστή ως κέντρο πολιτισμού τον τέταρτο αιώνα π.Χ. η πόλη είχε ένα λιμάνι ανοιχτό στην θάλασσα του Αιγαίου και άλλο ένα που κοίταγε την Μεσόγειο Θάλασσα. Ο κυκλικός ναός αφιερωμένος στην Θεά του έρωτα κοίταγε από ψηλά και τα δύο λιμάνια. Ο τοξοειδής πεζόδρομος ήταν χτισμένος από άσπρο μάρμαρο σε κολόνες με σχήμα καρδιάς και το θρυλικό άγαλμα της Αφροδίτης του Πραξιτέλη στόλιζε την εστία του ναού. Επισκεφτήκαμε τα δύο αρχαία θέατρα της Κνίδου, τα οποία μπορούσαν να φιλοξενήσουν 15.000 και 7.000 θεατές αντίστοιχα. Το καλά φυλαγμένο αξιοθέατο περιλαμβάνει ανασκαφές σε πρόοδο και εκτεθειμένους θησαυρούς ανεκτίμητης αξίας για την ανθρώπινη ιστορία καθώς επίσης και την ελληνική γλώσσα που βρίσκεται παντού σε αρχαίες πινακίδες και μνήματα. Πριν να μας προσφέρουν κέρασμα οι οικοδεσπότες μας με ένα αναζωογονητικό γεύμα με φρέσκο ψάρι σε ένα εστιατόριο ενός γειτονικού ψαροχωριού , επισκέφτηκα το ντόπιο καφέ που υπήρχε στην Κνίδα για να χαρίσω στον εαυτό μου ένα ποτήρι κρύου φρέσκου χυμού για να συνέλθω από την ζέστη και τον δυνατό ήλιο. Ενώ υπνωτισμένα παρακολουθούσα τις σταγόνες να πέφτουν από το παγωμένο ποτήρι, έπιασα τον εαυτό μου να ονειρεύεται Τούρκους και Έλληνες αρχαιολόγους να δουλεύουν μαζί, στο όχι και πολύ μακρινό μέλλον για να αποκαλύψουν και να αποκαταστήσουν αυτό το κόσμημα του αρχαίου κόσμου.

Αυτή η αλησμόνητη μέρα, γεμάτη από προσωπική όσο και επαγγελματική ικανοποίηση, τελείωσε με ένα μεγαλοπρεπές δείπνο και παραδοσιακή ψυχαγωγία. Οι Τούρκοι οικοδεσπότες μας είχαν συμπληρωθεί από άλλον έναν Δημοτικό Σύμβουλο του Αρμουταλάν, τον κτηνίατρο Behcet Duzgun, ο οποίος εκτός από το ιδιωτικό του ιατρείο, χαρίζει τον χρόνο του και τους πόρους του στην φροντίδα και προστασία αδέσποτων ζώων. Το αποκορύφωμα της βραδιάς ήταν μια θαυμάσια σειρά από μουσικές και χορευτικές παρουσιάσεις, προσφερόμενες από δύο χορευτικές ομάδες του Πολιτιστικού Συλλόγου της Τήλου και μια επαγγελματική ομάδα Τούρκων χορευτών. Κατά τις τρεις το πρωί, αφού είχαμε περάσει μια αξέχαστη βραδιά μαζί, φύγαμε από το εστιατόριο, όπου τα πιο ενεργητικά μέλη της νέας Παρέας, αποτόλμησαν να συνεχίσουν σε ένα μικρό κέντρο διασκέδασης για χορό μέχρι τις μικρές ώρες του πρωινού.

Μετά από μια πραγματικά άγρυπνη νύχτα, προσφέραμε στους εαυτούς μας τις απολαύσεις του πρωινού γεύματος σε ένα πανέμορφο εστιατόριο που βρίσκεται στο δάσος του Εθνικού Πάρκου, με πλούσιους κήπους και ένα μικρό ποτάμι. Συνοδευόμασταν από την Nilufer Feyitzoglu, Γενική Πρόξενο της Τουρκίας στην Ρόδο, που έκανε ειδικό ταξίδι στο Μαρμαρίς για να βοηθήσει ενεργά τις ομάδες εργασίας των δύο αποστολών με την σημαντική εμπειρία και τις γνώσεις της. Ενώ οι επισκέπτες από την Τήλο μεταφέρθηκαν στην αγορά του Μαρμαρίς για την παραδοσιακή τουριστική άσκηση του παζαρέματος και του ψωνίσματος, η ομάδα εργασίας μας μεταφέρθηκε στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου του Αρμουταλάν, όπου υπογράφηκε ένα Πρωτόκολλο Συμφωνίας για Συνεργασία από τους δύο Δημάρχους και ανταλλάχθηκαν δώρα. Στην συνάντηση, η οποία διάρκεσε μερικές ώρες, υπό την προεδρεία της Γενικής Προξένου Feyitzoglu, συζητήθηκαν τα κύρια θέματα των σημαντικών δυνατοτήτων που προσφέρει το Πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INTERREG III, για την Τήλο και το Αρμουταλάν.

Μετά από πολλές ζεστές αγκαλιές, φύγαμε από το Αρμουταλάν με τις καλύτερες εντυπώσεις. Οι νέοι φίλοι μας ήταν οι πιο φιλόξενοι οικοδεσπότες, και η ειλικρίνεια των αισθημάτων τους μας κατέκλυσε. Περιμένουμε με ανυπομονησία την επίσκεψη τους στην Τήλο, στις 27 του Ιούνη του 2005. Το ταξίδι της επιστροφής μας στο νησί ήταν γεμάτο από συζητήσεις για το πώς μπορούμε να οργανώσουμε με τον καλύτερο τρόπο την επίσκεψη τους και να δείξουμε στους φίλους μας από το Αρμουταλάν ότι τα αισθήματα με τα οποία μας περιέβαλλαν είναι αμοιβαία. Όπως η κούραση νικούσε τον ενθουσιασμό μας, οι συζητήσεις χαλαρώσανε και μια ήσυχη αντανάκλαση απλώθηκε στην ατμόσφαιρα. Αν είχαν οι υπόλοιποι από την Ελλάδα και την Τουρκία, μοιραστεί αυτές τις στιγμές μαζί μας....η Ειρήνη από μόνη της θα σπείρει τους σπόρους της ευημερίας.

Ζητάμε την υποστήριξή σας!

Το Αίτημα μας για την διατήρηση της δεκαετήχρονης απαγόρευσης του κυνηγιού στην Τήλο για την προστασία των 26 ενδημικών και αποδημητικών ειδών πουλιών που είναι επίσημα αναγνωρισμένα ως είδη υπό εξαφάνιση από την την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει λάβει πάνω από 1,300 υπογραφές. Αν δεν το έχετε ήδη κάνει, σας παρακαλώ, υπογράψτε το Αίτημα μας προς τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου στη διεύθυνση: <http://www.petitiononline.com/proact02/petition.html>. Σκεφτείτε να γίνετε Μέλος του Οργανισμού του Πάρκου της Τήλου. Με 30 Ευρώ τον χρόνο, η συνδρομή σας θα προσθέσει δύναμη στην φωνή μας για την προστασία και διατήρηση της φυσικής κληρονομιάς μας. Για να λάβετε το πακέτο της αίτησης Μέλους, στείλτε ένα e-mail στο tilos-park@otenet.gr, με συμπληρωμένες τις ακόλουθες πληροφορίες. Σας ευχαριστούμε!

Όνομα:

Επώνυμο:

Είστε άνω των 18 χρονών (Ναι η Όχι)

Επάγγελμα:

Διεύθυνση:

Πόλη:

Νομός:

Ταχυδρομικός Κώδικας:

Χώρα:

E-mail:

Τηλέφωνο:

Fax:

Μαρμαρίς
Φωτογραφία Σπύρου Λογοθέτη